

kaka-iigee

Esther is programmamanager van Kies Kleur in Groen en woont in Wageningen.

Go green boy, go

Elk jaar op 8 maart, internationale vrouwendag, krijg ik het weer aan de stok met deze en gene vrouw. Omdat ik dan pleit voor óók een mannendag. Er zijn vrouwen die daar razend van worden. 'Mannen hebben al genoeg privileges, waarom kom je voor ze op!' Ik geef toe, de timing is niet sensitief, ik weet echt wel dat vrouwen in heel veel landen het zwaar te verduren hebben en onze steun hard nodig is. Maar kijk ik naar de Nederlandse situatie, dan zie ik jongens en mannen met het jaar meer in de verdrukking raken.

Let wel, ik heb het hier niet over mannen die onderdeel zijn van het 'old boys network'. Die rijk geboren zijn en allerlei privileges hebben overgeërfd. Nee, ik heb het over gewone jongens en mannen. Die op de basisschool altijd een juf hebben en die acht jaar lang te horen krijgen dat ze stil moeten zitten en netter moeten schrijven. Die links en rechts worden ingehaald door meisjes die in groepjes samenwerken en efficiënt de taken verdelen. Jongens worden ook in het VO vooral opgeleid om zoveel mogelijk vrouwelijke kwaliteiten te verwerven: overleggen, communiceren, samenwerken. Het hoogste doel voor jongens in ons onderwijs lijkt wel next best to women te worden...

Jongens komen vaker in het praktijkonderwijs en op de lagere niveaus van het vmbo terecht. Ook vallen ze veel vaker uit. Paul Schnabel presenteerde vorig jaar cijfers over de doorstroom van jongeren in het onderwijs. Autochtone meisjes doen het het best, gevolgd door allochtone meisjes. Daarna komen de autochtone jongens en helemaal onderaan bungelen de allochtone jongens. Je kunt daaruit concluderen dat sekse blijkbaar nog bepalender is voor succes in het onderwijs dan etniciteit. Allebei is slecht nieuws. Maar anders dan over etniciteit, hoor ik nog geen luchtalarm klinken over de oplopende achterstand van jongens.

Voor een grote groep jongens geldt dat de daarna bereikbare beroepen niet erg mensvriendelijk zijn. Je rug breken in de bouw, 's nachts in de regen aan de weg werken, lange dagen en nachten in de vrachtwagen. Als je om je heen kijkt, zie je mannen in hun werk vaak over hun grenzen gaan. Mannen vinden dat ze de kost moeten verdienen en daarvoor doen ze veel, zo niet alles. En wij vinden dat allemaal prima. Het werk wordt gedaan, iedereen kijkt weg. Mannen huilen niet en klagen zelden, vaak komen ze te laat bij de dokter aan met klachten. Mannen gaan dan ook sinds jaar en dag veel eerder dood dan vrouwen. Het is toch te gek voor woorden, dat we daar geen beleid op voeren in Nederland.

Het groene onderwijs kan een redding zijn voor deze groep jongens en mannen. Het is de enige onderwijssoort waar in docententeams nog een soort van evenwicht tussen vrouwen en mannen is. Je mag er bewegen en bent regelmatig buiten in de natuur. Het is niet voor watjes maar er heerst geen cultuur waarbij je wordt uitgedaagd om steeds over je fysieke grenzen te gaan. Er is een vanzelfsprekende aandacht voor gezondheid, als onderdeel van de gezamenlijke belangstelling voor natuur en leefomgeving. Bovendien geldt de menselijke maat er, meer dan of je een jongen of meisje bent en welke cultuur je met je meedraagt.

Het AOC onderwijs bestaat in 2015 25 jaar. Ik denk dat het de komende 25 jaar onmisbaar gaat blijken. Ook én vooral voor jongens en mannen. Go green boy, go.

Esther Wouters